

MRF 2022.227

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 30. september 2022, j.nr. 19/00611

Ikke medhold i klage over screeningsafgørelse om ikke at miljøvurdere et projekt med etablering af anlæg for pyrolyse af granulat af bildæk med en årlig produktionskapacitet på 9.000 tons i eksisterende bygninger på affaldsbehandlingsanlæg placeret i nærhed af Stålvalseværket og i en afstand på 800 meter fra Natura 2000-område, da Miljø- og Fødevarerklagenævnets kompetence er afgrænset til retlige spørgsmål, og emission fra røgafkast overholdt vejledende grænseværdier, da anden virksomhed med historisk emission af dioxin var ophørt.

Sagen omhandlede et projekt for etablering af pyrolyseanlæg med omdannelse af granulat af bildæk til olie, carbon black, metal og ukondenserbar gas. Anlægget ville blive etableret på affaldsbehandlingsanlæg i drift og i eksisterende bygninger med en lokalitet i nærhed af Stålvalseværket i Frederiksværk og i en afstand på 800 meter til Natura 2000-område nr. 134. Den forventede årlige produktionskapacitet var 9.000 tons. Halsnæs Kommune lagde til grund, at projektet var omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 11.b, om anlæg til bortskaffelse af affald. Ved siden af oplysninger i skema om kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6 var der for ansøgningen udarbejdet et notat om forventet emission af tungmetal, dioxiner, halogener mv. for røgafkastet samt gennemført beregning i spredningsmodellen "OML" (Operationelle Meteorologiske Luftkvalitetsmodeller). Halsnæs Kommune traf i december 2018 afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at projektet ikke krævede miljøkonsekvensrapport og tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25. Det fremgik af afgørelsen, at det kunne forventes, at det samlede projekt ville kunne realiseres med overholdelse af vejledende grænseværdier efter Miljøstyrelsens vejledning 2001/2 (Beregning af luftforurening fra virksomheder) og vejledning 2016/20 om B-værdier, og at projektet ikke var omfattet af bekendtgørelsen om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen). Endvidere fremgik det, at projektet ville blive etableret i et område med andre affaldsbehandlingsanlæg, men at det ansøgte blev vurderet ikke i sig selv eller kumulativt at kunne

forventes at medføre væsentlig påvirkning af miljøet. Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening, der bl.a. gjorde gældende, at der burde være inddraget vurdering af potentielt indhold af klor i bildæk, da der i så fald ville bestå en risiko for dannelse af dioxin omfattet af forordning om persistente organiske miljøgifte (POP-stoffer). Endvidere blev det gjort gældende, at der historisk havde været en påvirkning fra emission af POP-stoffer fra Stålvalseværket af samme område, hvilket skulle inddrages i kumulation med øvrige påvirkninger. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) lagde til grund, at nævnets prøvelse er begrænset til retlige spørgsmål, men ikke omfatter skønsmæssige spørgsmål vedrørende den konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering. Efter miljøvurderingslovens forarbejder skal screeningsafgørelse baseres på bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden samt almene erfaringer om det pågældende sagsområde, idet en screening er udtryk for en foreløbig vurdering af, om væsentlig indvirkning på miljøet kan forventes. Nævnet konstaterede, at der med afgørelsen var foretaget en vurdering af, at emission fra projektet kunne ske inden for rammerne af Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier, herunder for dioxin, at projektet ikke var omfattet af risikobekendtgørelsen, samt at aktiviteten fra Stålvalseværket, som tidligere havde udledt dioxin, ikke længere pågik, og aktiviteter for øvrige virksomheder i området ikke gav anledning til emission af dioxin. Miljø- og Fødevarerklagenævnet gav på den baggrund ikke medhold i klagen.

Ikke medhold i klage over afgørelse om ikke miljøvurderingspligt for etablering af pyrolyseanlæg i Halsnæs Kommune

19/00611

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over Halsnæs Kommunes afgørelse af 6. december 2018 om, at etablering af anlæg til pyrolyse af dæk på [A1], 3300 Frederiksværk, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 3. januar 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening. Klager har henholdsvis den 8. februar 2019 og den 9. oktober 2020 indsendt supplerende bemærkninger til klagen.

Klager har navnlig anført, at

- projektet vil have en væsentlig påvirkning på miljøet og burde derfor have været miljøvurderet,
- indholdet i bildæk, der skal behandles på anlægget, ikke er tilstrækkelig undersøgt, og dermed er påvirkningen fra spredning af emissioner heller ikke tilstrækkelig undersøgt,

- der er risiko for uheld på anlægget, hvilket ikke er vurderet tilstrækkeligt,
- den nuværende tilstand i lokalområdet og de kumulative effekter med andre anlæg ikke er tilstrækkeligt inddraget og undersøgt,
- der i screeningsafgørelsen kun er taget stilling til projektet som et testanlæg, og det er ikke inddraget, at anlægget på sigt skal være et fuldskalaanlæg, og
- der i screeningsafgørelsen ikke er taget stilling til alternativer, herunder en alternativ lokalisering eller alternative til projektet,

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

Klager har den 3. januar 2019 påklaget Halsnæs Kommunes afgørelse af 6. december 2018 om miljøgodkendelse til etablering af pyrolyseanlæg til Miljø- og Fødevareklagenævnet.[4] Desuden har klager den 22. november 2019 påklaget kommunens afgørelse om tillæg til miljøgodkendelsen.[5] Miljø- og Fødevareklagenævnet vil senere træffe særskilte afgørelser i sagerne.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Halsnæs Kommune har den 6. december 2018 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet afgørelse om, at etablering af et anlæg til pyrolyse af dæk på [A1], 3300 Frederiksværk, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det fremgår af afgørelsen, at projektet omfatter etablering af et nyt pyrolyseanlæg til behandling og genanvendelse af granulerede dæk. Formålet med projektet er at omdanne dæk til olie, carbon black, metal og ukondenserbar gas. Pyrolyseanlægget etableres i eksisterende bygninger. Anlægget er baseret på en ny metode til behandling af dæk ved pyrolyse, hvor opvarmningen sker ved friktionsvarme. Den forventede årlige produktionskapacitet for anlægget er ca. 9.000 tons.

Projektet ændrer ikke på den eksisterende arealanvendelse. Der vil fortsat være affaldsbehandlingsanlæg på adressen, som der er på nuværende tidspunkt. Det samlede fremtidige befæstede areal udgør 5.800 m², hvoraf ca. 500 m² er til oplag af råvarer som sand og granuleret dæk.

Af ansøgningen fremgår det, at bygherre har sendt et notat om de forventede emissioner af tungmetaller, dioxiner, halogener m.m., herunder OML-beregninger, til Halsnæs Kommune. Det fremgår af screeningsskemaet, der er udarbejdet i forbindelse med afgørelsen, at projektet er omfattet af Miljøstyrelsens luftvejledning nr. 2/2001[6] om begrænsning af luftforurening fra virksomheder, hvor gældende lovgivning om luftemissioner er implementeret, herunder krav fastsat i POP-forordningen.[7] Det fremgår endvidere, at det

forventes, at det samlede projekt kan overholde de vejledende grænseværdier for luftforurening. I den forbindelse fremgår det af screeningskemaet, at der i miljøgodkendelsen er fastsat krav om, at virksomheden skal udføre emissionsmålinger for at vise, at de vejledende grænseværdier overholdes. Såfremt de ikke overholdes, skal luften/gassen renses, så grænseværdierne overholdes. Det forventes, at det med vilkårene i miljøgodkendelsen er sikret, at der ikke sker væsentlig luftforurening.

Det fremgår af afgørelsen, at projektet ligger 10 m fra en beskyttet mose. Mosen ligger på kanten af Arresø Kanal/Arrenakke Å, som er et beskyttet vandløb. Det fremgår af screeningskemaet, at aktiviteterne på virksomheden ikke forventes at påvirke moseområdet eller vandløbet. Det fremgår endvidere af screeningskemaet, at projektet ikke forventes at påvirke overfladevand eller grundvand, da aktiviteterne sker på befæstede arealer, og der ikke udledes spildevand til recipient. Der stilles vilkår i miljøgodkendelsen om, at aktiviteter, hvor der kan forekomme spild, skal foregå på tæt belægning og under overdækning.

Det fremgår desuden af afgørelsen, at projektet ikke er omfattet af risikobekendtgørelsen. Derudover fremgår det om de tilpasninger, som er foretaget af projektet, inden ansøgningen blev indsendt, med henblik på at forebygge begrænse eller kompensere for væsentlige indvirkninger på miljøet, at tanke bliver opstillet efter beredskabets anvisninger, ligesom hele området er omfattet af et brandberedskab med egen brandbil og pumper, så skader ved uheld begrænses. På den baggrund har Halsnæs Kommune vurderet, at virksomheden har truffet de nødvendige foranstaltninger for at undgå, forebygge og begrænse væsentlig skadelige virkninger på miljøet.

Vedrørende kumulative forhold har Halsnæs Kommune oplyst, at der er andre affaldsbehandlingsanlæg i området, men at kommunen ikke forventer, at det ansøgte sammen med disse anlæg vil medføre en kumulativ påvirkning af miljøet.

Desuden er det i screeningsafgørelsen vurderet, at projektet kan overholde alle de angivne, relevante standardvilkår.

Det fremgår desuden, at der er ca. 800 m fra projektområdet til Natura 2000-område nr. 134, Arresø, Ellemose og Lille Lyngby Mose. Afstanden til Natura 2000-område nr. 136, Roskilde Fjord, er 2,75 km. Det fremgår endvidere af afgørelsen, at der ikke er registreret beskyttede arter i umiddelbar nærhed af projektområdet. Halsnæs Kommune har vurderet, at projektet ikke kan påvirke nærmeste Natura 2000-område eller konkrete bilag IV-arter.

Halsnæs Kommune har i afgørelsen lagt til grund, at pyrolyseanlægget på [A1], 3300 Frederiksværk er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 11 b, om anlæg til bortskaffelse af affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag 1). Kommunen har herefter på

baggrund af screeningen vurderet, at det ansøgte projekt ikke vil kunne påvirke miljøet væsentligt, og at det derfor ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

2.2 *Klagens indhold*

Indledningsvis har klager anført, at der burde være gennemført en miljøvurdering, og at der i afgørelsen ikke er taget hensyn til formålet med miljøvurderingsloven, jf. lovens § 1.

2.2.1 *Luftforurening*

Klager har anført, at bygherre ved valg af pyrolyse af bildæk forsøger at undgå problemer med emissioner af dioxin, som kan dannes, hvis der er klor til stede, da det antages, at der ikke er klor i bildæk. Det præcise indhold af klor i bildæk kendes imidlertid ikke, dels fordi de forskellige dækproducenter holder deres opskrifter hemmelige, dels fordi der kan være et indhold af bromerede flammehæmmere, og dels fordi der under kørsel navnlig i vinterperioden kan være snavs på dækkene med indhold af salt. Der er ingen kontrol af, om der kommer klor ind i anlægget. Halsnæs Kommune har ignoreret indholdet af klor i bildæk, selvom de udledte emissioner er helt afhængige af indholdet i bildækkene.

Derudover har klager anført, at klor vil forekomme som små spidsværdier afhængig af indholdet i dækkene. Emissioner af f.eks. dioxin vil derfor også forekomme som spidsværdier.

Klager har desuden anført, at der har ikke været fokus på den belastning af tungmetaller og dioxin, som projektet vil have i naboers haver m.v. Halsnæs Kommune har kun taget stilling til belastningen af vandmiljøet fra nedsivning og spildevandsudledning, men glemmer helt deposition fra luftemissioner. Der er en beskyttet mose kun 10 m væk, som ligger på kanten af et beskyttet vandløb. Vandløbet bringer vand, flora og fauna videre ud i fjorden, og tungmetaller og dioxin er forureningsparametre, der udover at have en lokal effekt, også er bioakkumulerbare. Screeningsafgørelsen mangler at beskrive effekterne på fiskebestand, grøntsager dyrket i haver og afgrøder dyrket af landbrug.

Klager har anført, at en vurdering af effekterne i omgivelserne bør omfatte en beskrivelse af spredningen af de fremtidige emissioner, både i forhold til vand, luft og affald, ligesom tilstanden i omgivelserne og andre forurenende bidrag til samme område bør inddrages. Efter klagers opfattelse er Miljøstyrelsens luftvejledning blot en vejledning, og luftvejledningen og spredningsberegninger afledt heraf, herunder OML-modellen, er generelt set meget lidt anvendelig til at vurdere belastningen i omgivelserne. I den forbindelse bemærker klager, at kontrolvilkår er irrelevant for vurderingen af om, der skal udarbejdes en miljøvurdering.

2.2.2 *Risiko for uheld*

Klager har anført, at det ikke er vurderet i screeningsafgørelsen, at den normale vindretning er i vest, og at en giftig brand ind over beboede områder uden fortynding af røgen henover fjorden må betragtes som en potentiel katastrofe.

2.2.3 Kumulativ påvirkning

Klager har anført, at der kun er foretaget en sporadisk vurdering af tilstanden i lokalområdet, og at der mangler at blive redegjort for den eksisterende belastning og tilstand samt sårbarheden i de konkrete omgivelser. Der er herunder ikke redegjort for de kumulative bidrag fra hverken tungmetaller eller POP, som giver ikke ubetydelige påvirkninger af natur og miljø. Desuden ligger et stålvalseværk, som historisk har påvirket omgivelserne kraftigt med tungmetaller og POP, temmelig tæt på, og værket får fortsat tilladelser til drift i mindre omfang. De kumulative effekter herfra er ikke vurderet i afgørelsen. Efter klagers opfattelse er tilstanden i området i forhold til dioxin allerede mere end betænkelig. I øvrigt er skaderne på omgivelserne fra en brand på virksomheden ikke belyst, og de har derfor heller ikke indgået i vurderingen af det nye projekt. Der er hverken i ansøgningsmaterialet eller i afgørelsen fra Halsnæs Kommune nogen som helst reference til tilstanden i omgivelserne i Frederiksværk og omegn eller til kumulative kilder.

Efter klagers opfattelse har Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for luftemissioner intet at gøre med en miljøvurdering af omgivelsernes tilstand og sårbarhed, og den omfatter heller ikke kumulative bidrag. Klager har anført, at hvis der havde været udført en screening, som også omfattede miljøtilstanden i omgivelserne omkring projektet, ville afgørelsen have vist, at der skulle udarbejdes en miljøvurdering, der rækker langt ud over blot at slå op i Miljøstyrelsens luftvejledning.

2.2.4 Det screenede projekt

Klager har anført, at Halsnæs Kommune kun har taget stilling til et relativt begrænset projekt, der omhandler pyrolyse af bildæk, hvilket ikke giver mening, da bygherre planlægger, at anlægget også skal anvendes til den egentlige fremtidige produktion med den dobbelte kapacitet, herunder med behandling af plast fra verdenshavene. Halsnæs Kommune har valgt at begrænse projektet og på den måde undgå en fuld miljøvurdering, selvom det burde være indlysende, at der skal foretages en miljøvurdering, på baggrund af den virksomhed, der i sidste ende ønsker at producere. Samtidig risikerer bygherre at skulle flytte anlægget ved senere udvidelser, når der ikke er lavet en fuld miljøvurdering nu. Efter klagers opfattelse giver det mistanke om en forhåndsbeslutning om, at virksomheden bare skal have lov til, hvad den vil uanset følgerne for natur, miljø og borgere.

2.2.5 Øvrige bemærkninger

Derudover har klager anført, at vurderingen i screeningsafgørelsen burde omfatte alternative placeringer af projektet og alternativer til håndteringen af bildæk, som allerede findes inden for Danmarks grænser, herunder mekanisk neddeling.

Derudover har klager anført en række bemærkninger omkring forbrænding kontra genanvendelse og nedcyklning i cirkulær økonomi, BAT-kravene, anvendelsen af granulat og andre alternativer til gummigranulat på kunststofbaner samt anvendelsen af pyrolyseteknikken på andre virksomheder. Desuden har klager bemærket, at det bør undersøges, om der er mere reelle og ordentlige måder af destruere gamle bildæk på.

Klager har desuden foreslået, at der udarbejdes en spredningsberegning, som omfatter en udvidet forsigtighedsbetragtning, da OML-beregninger efter Miljøstyrelsens vejledning efter klagers opfattelse er usikre.

Klager har herudover anført en række klagepunkter vedr. Halsnæs Kommunes afgørelse af 6. december 2018 om miljøgodkendelse til etablering af pyrolyseanlæg, herunder om kontrolvilkår i godkendelsen.

2.3 Halsnæs Kommunes bemærkninger til klagen

Halsnæs Kommune har den 23. januar 2019 til klagen bemærket, at kommunen har forholdt sig til det ansøgte projekt. I forbindelse med udarbejdelse af miljøgodkendelsen har kommunen vurderet, om virksomheden anvender BAT. Der forventes ikke at være emissioner af tungmetaller og dioxin ud over Miljøstyrelsens fastsatte grænseværdier. Miljøgodkendelsens vilkår 18 fastsætter grænseværdier for udledningen af tungmetaller og dioxiner til luft fra gassen såvel før som efter forbrænding. Vilkåret er fastsat i overensstemmelse med retningslinjerne i luftvejledningen.

Vedrørende det af klager anførte om en ny type OML-beregninger af deposition af dioxin bemærker Halsnæs Kommune, at der ikke er hjemmel til at stille særlige krav til beregninger eller andre beregningsmetoder end det anbefalede i den gældende luftvejledning.

Om kumulativ påvirkning med projektet har Halsnæs Kommune bemærket, at kommunen er enig i, at der tidligere har været udledninger af dioxin fra det nærliggende stålvalseværk, primært fra selve smeltningen af skrot i elektrostålværket. Denne aktivitet foregår ikke mere og har været lukket ned i over 10 år, og kommunen er ikke bekendt med, at de nuværende aktiviteter i området skulle give anledning til luftemissioner med dioxin.

Derudover har Halsnæs Kommune oplyst, at kommunen alene forholder sig til det ansøgte projekt. Hvis ansøger på et senere tidspunkt ønsker at udvide anlægget, skal der ansøges om en ny miljøgodkendelse, hvilket vil resultere i en ny screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21.

Halsnæs Kommune har videre bemærket, at det er bygherre, som ansøger om miljøgodkendelse. Kommunen kan enten vælge at meddele miljøgodkendelse eller afslag, men kommunen kan ikke bestemme, at anlægget skal være et andet sted.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag alene fundet anledning til at behandle Halsnæs Kommunes vurdering af, om projektet er miljøvurderingspligt i forhold til luft, risiko for uheld og kumulativ påvirkning.

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet oplysninger om forhold, der kan føre til, at der gives medhold i klagen.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at det af klagerne anførte om alternative placeringer og projektets hensigtsmæssighed ikke er forhold, som nævnet kan tage stilling til ved en retlig prøvelse af, om projektet er omfattet af krav om miljøvurdering. I forlængelse heraf bemærker nævnet, at nævnet ikke i en prøvelse af den konkrete afgørelse kan tage stilling til, om der bør udarbejdes andre generelle spredningsberegninger, end dem, som fremgår af Miljøstyrelsens vejledning. Nævnet bemærker desuden, at nævnet vil tage stilling til klagepunkterne, som angår miljøgodkendelserne, ved den senere behandling af klagerne over de afgørelser.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger om f.eks. saglige hensyn, lighed, proportionalitet, habilitet og krav til begrundelse og sagens oplysning.

Klager over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klager over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed

ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor.

3.2.2 Halsnæs Kommunes screeningsafgørelse

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, før de må påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse efter lovens § 21 (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6, herunder projektets dimensioner og udformning, forurening og gener, projektets placering, den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt, og arten af og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU lovgivningen.

Bygherrens ansøgning om screeningsafgørelse kan efter § 19, stk. 3, indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Hvis screeningsafgørelsen går ud på, at projektet ikke er omfattet af krav om miljøvurdering, skal begrundelsen efter miljøvurderingslovens § 21, stk. 2, anføre særkender ved projektet eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, hvis bygherren har fremlagt en beskrivelse efter § 19, stk. 3.

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde.[8] En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt, og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt.[9] Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for miljøvurderingspligt.

En screeningsafgørelse er ikke en tilladelse eller en godkendelse, men en forudsætning for at det anmeldte projekt lovligt kan påbegyndes, og den erstatter derfor ikke en eventuel byggetilladelse, miljøgodkendelse eller anden tilladelse, der giver ansøger ret til at påbegynde projektet.

Halsnæs Kommune har foretaget en screening af det ansøgte projekt om etablering af et anlæg til pyrolyse af dæk og har vurderet, at projektet ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, hvorfor kommunen har truffet afgørelse om, at det ikke er miljøvurderingspligtigt.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, efter en samlet vurdering af sagens oplysninger og klagen, ikke grundlag for at tilsidesætte Halsnæs Kommunes vurdering af, at pyrolyseanlægget ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet og dermed ikke udløser krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse. Nævnet har i sin vurdering lagt vægt på, at en screening er en foreløbig vurdering af, hvorvidt en *væsentlig* indvirkning på miljøet kan *forventes*, og at Halsnæs Kommune har foretaget en vurdering af det konkrete ansøgte projekts indvirkning på miljøet.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har ved vurderingen desuden lagt vægt på, at Halsnæs Kommune i screeningsafgørelsen har inddraget de relevante kriterier for luftforurening, som fremgår af Miljøstyrelsens luftvejledning, og sammenholdt disse med de forventede emissioner fra projektet, herunder som følge af indholdet i bildæk, som fremgår af ansøgningen. Nævnet har videre lagt vægt på, at kommunen på den baggrund har vurderet, at emissioner fra anlægget kan overholde de vejledende grænseværdier, herunder i forhold til dioxin. Nævnet har desuden lagt vægt på, at kommunen på baggrund af, at der ikke skal udledes spildevand til recipient i forbindelse med projektet, har vurderet, at projektet ikke kan påvirke det nærliggende moseområde eller vandløb.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har desuden lagt vægt på, at kommunen på baggrund af bygherres beskrivelse af de tilpasninger til projektet, som er beskrevet i ansøgningen, herunder at området er omfattet af et brandberedskab, har vurderet, at der ikke vil være en væsentlig indvirkning, ligesom kommunen har forholdt sig til, hvorvidt projektet er omfattet af risikobekendtgørelsen. Kommunen har således i overensstemmelse med miljøvurderingslovens § 21, stk. 2, begrundet afgørelsen med henvisning til de særkender ved projektet og påtænkte foranstaltninger, som bygherren har beskrevet i ansøgningen efter § 19, stk. 3.

I forhold til klagepunktet om vurderingen af den kumulative påvirkning har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at Halsnæs Kommune har bemærket i afgørelsen, at der er andre anlæg til affaldsbehandling i området, men at kommunen har vurderet, at det ansøgte sammen med disse anlæg ikke forventes at ville medføre en kumulativ påvirkning af miljøet. I den forbindelse bemærker nævnet, at kommunen har oplyst, at den aktivitet hos et andet anlæg i området, som tidligere har forårsaget udledning af dioxin, ikke længere foregår, og at de nuværende aktiviteter i området ikke giver anledning til luftemissioner med dioxin.

Miljø- og Fødevareklagenævnet er enig med Halsnæs Kommune i, at det er det ansøgte projekt, der skal danne grundlag for screeningen. Halsnæs Kommune burde derfor ikke i forbindelse med screeningsafgørelsen have forholdt sig til en eventuel senere ændring af projektet. Nævnet bemærker i øvrigt, at såfremt der sker ændringer af projektet, skal der foretages en fornyet vurdering efter reglerne i miljøvurderingsloven.

Endeligt bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse eller en godkendelse, men en forudsætning for at det anmeldte projekt lovligt kan påbegyndes. Afgørelsen erstatter således ikke en eventuel byggetilladelse, miljøgodkendelse eller anden tilladelse, der giver ansøger ret til at påbegynde projektet. Det er herefter op til kommunen i en godkendelse eller tilladelse til det ansøgte projekt at fastsætte vilkår for at forhindre eventuel forurening af virksomhedens omgivelser.

3.3 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2.

3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over Halsnæs Kommunes afgørelse af 6. december 2018 om at etablering af anlæg til pyrolyse af dæk på [A1], 3300 Frederiksværk, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1976 af 27. oktober 2021 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved lov nr. 900 af 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og forskellige andre love.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Sagsnr. 19/00607.

[5] Sagsnr. 19/09196.

[6] Vejledning fra Miljøstyrelsen nr. 2/2001, Luftvejledningen.

[7] POP står for persistente organiske miljøgifte (POP-stoffer).

[8] Forslag nr.147 til Lov om miljøvurderings af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016.

[9] Vejledning nr. 9339 af 12. marts 2009 om VVM i planloven, s. 36.

Sag:

19/00611

Dato:

30. september
2022.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)